

РЕШЕНИЕ

№ 9612

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3890** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 172 ал.5 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], партер,офис 1 срещу Заповед № 23-0255-000141 от 09.10.2023г. на Т. Т., началник РУ към ОДМВР – Д. за прилагане на принудителна административна мярка "временно спиране на ППС от движение на ППС за срок от месеца,а именно 185 дни" по чл. 171 т.2а б.“а“ от ЗДвП.

Иска се отмяна на процесният акт, като неправилен и незаконосъобразен,постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. По-конкретно:

Процесната ПАМ е приложена по отношение на А. Н., то същевременно е установено,че лекият автомобил е управляван от А. Л. - лице,лишено от павоуправление с отнето СУМПС, а самият автомобил е собственост на търговско дружество „БОДУ“ ООД,което жалбоподателката не представлява.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2а б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК/ с отстранена нередовност с молба от 16.05.2024г./ и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора,с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка,съдът съобрази и приема:

За да издаде процесно оспорваната Заповед, Т. Т.,начални РУ към ОДМВР-Д. е установил и приел, че на 08.10.2023г. около 19,05ч в [населено място] при движение по ул.О. в посока [населено място],близо до бензиностанция „Х.“ А. Л. управлява автомобил „Ф. Транспортер“ рег. [рег.номер на МПС],собственост на „БОДУ“ ООД, като е лишен от правоуправление на МПС,тъй като неговото СУМПС №[ЕИК] е отнето по реда на чл.171 т.1.

Поради което е и наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка по чл. 171 т.2а б. „а“ от ЗДВП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца,а именно – 185 дни.

На тази база,съдът съобрази:

По силата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДВП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Посочената норма изрично предвижда,че ПАМ като процесната се налага на собственик и само като наложена на собственик може да породи законови последици. Съдът изрично е поискал от трето, неучастващо лице – управителя на „БОДУ“ ООД да представи доказателства за собственост върху посоченото МПС, като видно от представеното - следва да се приеме за безспорно установено,че именно дружеството е собственик на автомобила.

Извън това безспорно се установява,че адресата на Заповедта А. Н., нито е собственик, нито е предоставила автомобила за управление на лице без СУМПС. Дружеството собственика се представлява от управителя Т. Т. и той може да предостави валидно автомобила за управление някому.

В този смисъл посочената заповед има невъзможен предмет – прекратяване регистрация на МПС на несобственик, както и невъзможен адресат - постановена по отношение на лице, което не е предоставило автомобила за управление на шофьор без СУМПС. По отношение на жалбоподателя и адресат на заповедта е налице невъзможно за изпълнение разпореждане/задължение/.

Тези обстоятелства позволяват на настоящият състав да заключи,че посочената заповедта е нищожна, тъй като съдържа невъзможен предмет, невъзможен адресат и негодна за изпълнение разпоредителна част.

Извън това следва да се посочи,че процесната заповед е постановена от компетентен

орган, видно от приложената Заповед рег. № 357з-924-07.04.2022г. на директора на ОДМВР, в изискуема писмена форма.

Същата е постановена при съществено нарушение на производствените правила по чл.35 АПК – неизясняване на всички факти и обстоятелства от значение за производството,като неизяснени са фактите във връзка със собствеността на управляваният автомобил, качеството на адресата на акта и неговото отношение към нормата на чл.171 т.2а б.“а“ АПК, което е довело и до неправилното прилагане на посочената норма.

Посоченото налага прогласяване нищожността на оспорената заповед.

В съответствие с чл.173 ал.1 и ал.2 от АПК съдът приема, че естеството на спора позволява решаването му по същество, каквито мотиви са изложени във връзка с допуснатите процесуални нарушения, довели до материална незаконосъобразност на акта. Поради това преписката не следва да се изпраща на органа за ново произнасяне. Следва ли да бъде образувано друго производство е въпрос относим изцяло към дискрецията, правомощията и инициативата на административния орган.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2 предл. първо АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 23-0255-000141 от 09.10.2023г. на Т. Т., началник РУ към ОДМВР – Д..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: